

saar Henseende har misforstaaet den høitærede Finanzministers Forslag, skal jeg, naar han derom har udtalt sig, paa Udvalgets Vegne tage dets Forslag tilbage og anbefale Finanzministerens Forslag. Det vil være det høie Thing bekendt, at Portoer for Palleforsendelser mellem Færøerne og Danmark er omtrent den dobbelte af den, der er gjældende her i Landet, og at der med Hensyn til Brevforsendelser mellem Færøerne og Danmark ifølge Bekjendtgørelse af 18de Februar 1870 gjælder netop den dobbelte Porto af den, der er gjældende indenrigs her i Landet. Til at opretholde en saadan Forskel synes der ikke at være tilstrækkelig Grund, da Færøerne jo i en nærmere Forstand end noget af de andre Bilande hører til Kongeriget, og da den hele Correspondance med Færøerne, saavidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, kun beløber sig til ca. 1000 Breve om Aaret, saa at den finansielle Side af Sagen ikke er af nogen synlig Betydning. Eigesom vi derhos alle have særdeles megen Interesse for Færøerne, saaledes maae vi saameget mere nu have en saadan og ønske at komme dem imøde, som disse. Der jo ere det eneste af vore Bilande og Colonier, der giver Statskassen nogen Indtægt (Finanzministeren: Nei, Grønland giver ogsaa Indtægt!) Ja, jeg heber om Forlabelse, jeg tænkte i Diebliffet kun paa Island og Vestindien, og hvad vi faae deraf er i alt Fald kun et Minus. Jeg skal hermed, hvad jeg ibrigt ikke antager behøves, anbefale den høitagede Finanzministers Forslag, idet jeg, som sagt, forbeholder mig, naar Finanzministeren har udtalt sig, at tage Udvalgets Forslag til § 28 tilbage.

Sonne: Som af den ærede Ordfører udtalt, tilsigter mit lille Endringsforslag til § 25 kun en Tydeliggjørelse. Da jeg læste den 1ste Linie af denne Paragraph, hvori det hedder: „Affenderen har Raadighed over en Postforsendelse, indtil den er afleveret“, faldt det mig ind, om Meningen var den, at han ikke skulde have Raadighed over samme længere, end til han havde afleveret den til Postvæsenet. Da jeg saa siden af Motiverne saae, at Meningen var den, at Affenderen skulde have Raadighed

over Forsendelsen, indtil Postvæsenet havde afleveret den, fandt jeg det rigtigst at stille mit lille Endringsforslag, for at ikke Andre skulde misforstaae Lovforslaget, saaledes som jeg først havde gjort det.

Fischer: Til § 25 har jeg ogsaa tilsladt mig at stille et Endringsforslag, hvorefter i næstsidste Stykke Ordet: „Regjeringen“ skal ombyttes med: „Finanzministeren“. Der staaer nemlig nu, at „ubesørgede Sager aabnes og behandles paa den af Regjeringen foreskrevne Maade“, og det er forekommet mig, at det var formeget i Anledning af saadanne Sager at sætte hele Regjeringsmagten i Bevægelse. Jeg kan ikke troe, at der er den ringeste Grund til at gaae videre end til at kræve Finanzministerens Afgjørelse. Dette er imidlertid kun en Hensigt, som jeg tillader mig at gjøre, og, dersom den høitærede Finanzminister modsætter sig mit Forslag, skal jeg forud erklære, at jeg er villig til at tage det tilbage. Den ærede Ordfører har taget sig en igaar paa urette Sted af mig, fremsat Bemærkning med Hensyn til Endringsforslaget til § 17, meget nær og har søgt forskjellige sagkyndige Autoriteter for at finde Rede i det Dansk, som det ærede Udvalg dert har foreslaaet os at vedtage. Jeg skal ikke nu gaae notere ind paa Sagen, men kun bemærke, at jeg troer, at den ærede Ordfører er paa gode Veie til at finde, hvad der har været Meningen med min Bemærkning, og, skulde han være saa heldig, den næste Gang han søger den ene af de af ham omtalte sagkyndige Autoriteter, nemlig den levende, at træffe ham, saa vil han vistnok fuldstændig komme efter, hvad jeg har meent.

Finanzministeren: Ja, for at blive ved det nævnte Forslag, maa jeg sige, at jeg ikke kan nægte, at jeg sympathiserer med det 9de kongevalgte Medlem (Fischer) i den Anskuelse, at det ikke er en sjon Udtryksmaade, der af det ærede Udvalg er fundet for denne Sætning. Jeg troer ikke, at der i Realiteten kan være mindste Tvivl om, hvad det vil sige, at en Sag er i Postvæsenets Bærg, men skulde man ønske at tilføie Noget derom